

● GLEDALIŠKO SREČANJE V PREJŠNJI SEZONI — KAŽIPOT ZA NAPREJ

Iz poustvarjalnosti v ustvarjalnost

Ves mesec trajajoče srečanje gledaliških skupin in društev, ki ga je organizirala občinska ZKO, je dalo dovolj dober pregled, do kod je prišlo gledališko delo v društvih. Kvantitativno (deset predstav) vsekakor zadovoljuje, oporekati v splošnem pa ne gre niti repertoarnemu izboru, čeprav bo morala ZKO na jesenskih repertoarnih posvetih marsikaj spremeniti, preusmeriti in dodati.

Predvsem gre za to, da repertoar ne sestavlja samo za odmevnost domačega občinstva, pač pa tudi z vidika ne podcenjevanja občinstva! Mogoče je prav v teh raziskavah, kaj občinstvo želi in kaj naj občinstvu damo, največ nejasnosti. Društva največkrat nimajo svoje repertoarne politike (ZKO pa bi jo morala imeti) in izbirajo dela, kakor pač nanese in predvsem, da bo dvorana polna (cesar seveda tudi ni zanemariti). Pozabljajo pa na idejno izpovedne, literarno dramaturške in gledališko izrazne vrednosti besedil. Ti vidiki morajo biti prisotni tudi pri komedijah, ki jih društva najraje uvlačajo v svoje delo (na srečanju smo jih videli osem).

»Komedija« pri amaterjih pa je ponavadi dvorezen meč, saj v domačem kraju uspe, drugje pa ne, kajti doma gledajo osebe, ki jih poznajo, drugje pa občinstvo, neobremenjeno s poznanstvi, išče vidike vrednosti. Skupine dostikrat ne upoštevajo dramaturško režijskih vidikov — predvsem idejno izpovednega — osnovna ideja iz besedila nista postavljena dovolj jasno, dosledno in ne sledita aktualnosti osnovne ideje uprizoritve — in ustvaritev je le poustvarjalni del pristopa k realizaciji, ustvarjalnega in poustvarjalnega pa smo zanemarili. Iz tega pa izhaja že opredelitev gledališkega prepričanja, ki sta jo skupine in režiser izkazala s svojo realizacijo. Takih uprizoritev smo na srečanju videli največ. Posnemanje ni ustvarjalnost — je dilatantizem. Vsak gledališki ustvarjalec, torej tudi ljubiteljski, pa mora biti res ustvarjalec. Naj išče, raziskuje, ustvarjalni proces dela naj bo njegova misel. V gledališču moramo misliti, mar ne?

Ko se srečujem z vtisi s srečanja gledaliških skupin Moste-Polje, se zavedam, da je bilo v preteklosti dosti storjenega, da je danes prisotnost gledališkega dela v krajih v ponovnem razmahu, da pa prav zaradi tega mora ZKO na že znanem graditi novo.

Predstave so nam ponudile misel, da režiserji ne smejo biti učitelji

predstav, pač pa režiserji — mentorji, proces dela pa bo dal kolektivno ustvarjalno zaključeno uprizoritev, v kateri bo vsak vedel, kaj je hotel in kaj hoče povedati. Temu zadnjemu sta bili najbližje dve predstavi: M. Štefune: Večna lovišča v režiji Marjane Jevšjak, ki jo je uprizorilo KUD Hrušica, in V. Levstik: Kastelka v režiji Cilke Pavšič — KUD Anton Mehle Senožeti.

Dobra igra v Kastelki (predvsem glavna igralka je dokaz, da režiser, če ve, kaj hoče in čemu dela z igralci, uspe realizirati svoja hotenja. Res škoda, da člani KUD Anton Mehle Senožeti v scenografiji in kostumih niso bili dosledni. Izgovori, da kostumov ni moč dobiti, da ni denarja za sceno, nas v ustvarjalnem smotru pač ne smejo zanimati. Tako kot besedilo moramo funkcionalno osmysliti tudi sceno in kostume.

Predstave Noveli Roman: Sosedje, Manzoni: Naši ljubki otroci — obe so igrali člani KUD Dolsko v režiji Jože Cerarjeve — Coward: Komedija ljubezni — KUD Slape, režija Vili Golob — Camoletti: Boing-Boing KUD Besnica, režija Marije Žagar, so predvsem sprožile problem mizanscene. Med temi predstavami je še največ razmišljaj Vili Golob.

Hobson v šrkipcih so uprizorili člani KUD Prežganje, režirala pa Judita Žabjak. Dalje od literarne predloge besedila niso šli. Zelo malo so

posegli v že malo odmaknjeni repertoar člani KUD Svoboda Zalog z Mladostjo pred sodiščem v režiji Ivana Lukaniča. Radikalnejši pristop in aktualizacija motiva sta še vedno vznemirljiv element tega teksta.

Vsekakor je srečanje gledaliških skupin Moste-Polje pregledno uspešno. Pohvaliti gre ZKO, da je organizirala po predstavah pogovore, ki so jih vodili strokovni sodelavci ZGSS, na katerih so se lahko člani raznih društev med seboj spoznavali in pogovorili. Če ne bi bilo prestižnega samoljublja na nekaterih pogovorih, bi ti dobili še večjo ceno. Gostitelji so bili prizadevni, občinstvo v Javoru, Dolskem, Hrušici, Zadvoru, na Vevčah in v Šmartnem ob Savi pa je bolj ali manj napolnilo svoje dvorane. Zameriti gre neredne začetke predstav, kar pa spada tudi k vzgoji občinstva.

Ta kratek vtis naj končam z misljo, da je amaterizmu v teh krajih zaupana naloga, da je prav on organizator, animator in kreator vsega kulturnega življenja krajanov. Zato je potrebno, da aktivno kulturno sodelovanje krajanov iz posameznih metod dela preide v soustvarjalnost in zagotovi mesto ustvarjalnosti. Gledališče pa v tem nudi in pomeni izredne možnosti. Aktivirajmo jih in na naslednjem srečanju bo kulturno gledališko poslanstvo še močnejše od letošnjega.

P. MILITAROV

VESTI IZ KULTURE

JANEZ MILKOVIČ JE RAZSTAVLJAL V SATURNUSU

Med počitnicami se je delovnemu kolektivu Saturnusa, tozdr Vzdrževanje in embalaža s samostojno razstavo predstavil član likovne sekcije KUD Vide Pregarc Janez Milkovič.

Slikar, ki je diplomiral pri sedaj že pokojnem prof. Zoranu Didku, je tokrat razstavil dela v oljni in pastelni tehniki, ki so nastala v zadnjih treh letih.

Janez Milkovič je delavec Kliničnega centra — oddelek za psihiatrijo v Polju, kjer opravija poklic delovnega terapevta. S svojimi humanimi in etičnimi vrlinami pomaga bolnikom, da skušajo prek likovnega izraza najti svojo identiteto v smeri resocializacije, spodbujanja zdravih moči v človeku.

Svoja dela je doslej razstavljal skupinsko in samostojno. Udeležil se je tudi mednarodnega slikarskega bienala Ex tempore v Piranu.

Njegova likovna govorica je silno dinamična. Rad slika naravo (skale, drevje, vodo, cvetje). Zanimata ga portret in človeška figura.

Njegova likovna dela pa niso nastajala izključno z opazovanjem narave. Slikar pri svojem delu odkriva možnosti ne samo vidnega sveta, ampak tudi tisto, kar vidni svet daje ustvarjalcu. Prav to nadgradnjo poskuša Janez Milkovič posredovati naprej.

M. ROLIH

● KEGLJAŠKO — BALINARSKI KLUB SLOGA

REPUBLIŠKI PRVAK

Letos so balinarji Sloga dosegli do sedaj največji uspeh. V disciplini »četrtoerka« so osvojili naslov slovenskega prvaka. Na večini prvenstvenih tekmah in na republiškem tekmovanju v Škofji Loki so igrali v sestavi: Lado Gorenc, Dušan Keber, Voje Kompjut, Jože Kresnik in Ivan Mejac (na sliki levo).

Z osvojitvijo naslova republiškega prvaka so se uvrstili tudi v kvalifikacije za super ligo. Tekmovanje je bilo 26. in 27. julija v Tivtu v Črni gori. Sodelovalo je dvanajst ekip (pet iz Slovenije, pet iz Hrvaške in dve ekipi iz Črne gore). V skupni razvrstitvi je Sloga osvojila šesto mesto, glede na uvrstitve petih slovenskih ekip pa so balinarji zasedli drugo mesto — za ekipo Škale iz Sežane.

ANICA M.

● NAMIZNI TENIS

Vztrajno delo rodi sadove

Namiznoteniški delavci v Zalogu so si po dolgih letih v novi sezoni 1980 — 1981 ponovno pridobili pravico delovanja s pionirji do 15. leta starosti, tj. z II. selekcijo. Za najboljše perspektivno skupino bo naslednjim letom pripravljen trener.

Na sliki: Skupina pionirjev, ki je letos osvojila prvo mesto med I. selekcijami v Ljubljani. Besedilo in slika: V. Sluga

● Šport na šoli

Šport na naši šoli je že od njene ustanovitve zelo dobro razvit. Imamo več sekcij, med katerimi so najbolj priljubljene rokometna, nogometna, košarkarska in atletska.

Več let športniki naše šole dosegajo tudi dobre uvrstitve in rezultate. Zanje je treba poleg športnikov in športnic pohvaliti tudi naše mentorje, ki nas vse leto vodijo in spodbujajo. Posebno priznanje za svoje delo zasluži Marjan Krevh, ki večkrat vodi kar po več sekcij.

Na šoli imamo tudi šolsko športno društvo, ki ima svoj upravni odbor. Poleg tega imamo tudi tekmovalne in sodniške komisije, ki jih sestavljamo učenci sami.

MATJAŽ BREZOVNIK,
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Naš rokometni klub

V našem rokometnem klubu je zelo razgibano. Veliko je v njem deklet vseh starosti, ki redno vadijo in dosegajo tudi dobre rezultate. Zanje je seveda treba veliko truda in rednega dela; tega se zavedajo tako dekleta kot tudi njihov trener.

Da se šport lahko razvija in ohranja, je treba imeti tudi pomlajeno vrsto. Zato že v nižjih razredih organizirano vadijo najmlajše in smo tako dobili že veliko nadarjenih mlajših igralk, ki bodo lahko čez nekaj let uspešno zastopale našo šolo. Rezultat našega zavzetega dela so tudi dobri rezultati na različnih tekmovanjih.

To je samo kratek opis našega dela in uspehov. Mlade bi bilo treba še bolj navduševati za vse vrste športov, tudi tistih, ki še niso tako priljubljeni.

DARINKA KUJAVEC,
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Rad igram rokomet

Veselje do rokometna sem dobil že v petem razredu in ga imam še sedaj. Osnov sem se naučil na treningih, kasneje pa sem se izpopolnjeval še na raznih srečanjih.

Uspeh sem dosegel šele leto pozneje. Tekmoval sem že za RK Slovan pri pionirjih, kjer sem prejel tudi diplomu za sodelovanje. Na začetku je bil naš trener Marjan Krevh. Res je bil strog, a pri njem smo že l. 1977 postali ljubljanski prvaki. Kasneje smo to še nekajkrat ponovili in prejeli pokale, ki sedaj krasijo šolske vitrine. Sam sem posebne uspehe dosegel šele v sedmem in osmem razredu, pri čemer pa mi je pomagalo le redno treniranje.

MATJAŽ LUKEK,
OŠ EDVARDA KARDELJA

Preverjanje telesnih sposobnosti

(Modificirani Cooperjev test) za udeležence trimskih lig

ocena	točke	Teki na 2400 m moški				Teki na 1600 m ženske			
		14—18	19—30	31—40	41 in več	14—18	19—30	31—40	41 in več
		rezultati v minutah							
odlično	10	8:30	9:00	10:30	11:30	7:30	8:30	9:30	10:00
	9,5	8:45	9:15	10:45	11:45	7:50	8:20	9:45	11:15
	9,0	9:00	9:30	11:00	12:00	8:10	8:40	10:00	10:30
	8,5	9:15	9:45	11:15	12:15	8:30	9:00	10:15	10:45
zelo dobro	8,0	9:30	10:00	11:30	12:30	8:50	9:20	10:30	11:00
	7,5	9:45	10:15	11:45	12:45	9:10	9:40	10:45	11:15
	7,0	10:00	10:30	12:00	13:00	9:30	10:00	11:00	11:30
	6,5	10:15	10:45	12:15	13:15	9:50	10:20	11:15	11:45
dobro	6,0	10:30	11:00	12:30	13:30	10:10	10:40	11:30	12:00
	5,5	10:45	11:15	12:45	13:45	10:30	11:00	11:45	12:15
	5,0	11:00	11:30	13:00	14:00	10:50	11:20	12:00	12:30
	4,5	11:15	11:45	13:15	14:15	11:10	11:40	12:15	12:45
slabo	4,0	11:30	12:00	13:30	14:30	11:30	12:00	12:30	13:00
	3,5	11:45	12:15	13:45	14:45	11:50	12:20	12:45	13:15
	3,0	12:00	12:30	14:00	15:00	12:10	12:40	13:00	13:30
	2,5	12:15	12:45	14:15	15:15	12:30	13:00	13:15	13:45
nezadovoljivo	2,0	12:30	13:00	14:30	15:30	12:50	13:20	13:30	14:00
	1,5	12:45	13:15	14:45	15:45	13:10	13:40	14:00	14:30
	1,0	13:00	13:30	15:00	16:00	13:30	14:00	14:30	15:00
	0,5	15:00	15:30	17:00	18:00	14:30	15:00	15:30	16:00

Glede na starost in doseženi rezultat v minutah so udeleženci točkovan od 0,5 — 10 točk po modificiranem Cooperjevem testu, primerenem za množično testiranje vzdržljivosti.

Dosežki posameznika pod 0,5 točk pomeni slabo pripravljenost srca, ožilja in pluć na telesne napore. Zato bi bile potrebne dodatne individualne vaje vzdržljivosti.

KOMISIJA ZA REKREACIJO